

ПРОЕКТ!

Закон за защита на лицата, подаващи сигнали или публично оповестяващи информация за нарушения

Глава първа

Общи положения

Предмет

Чл. 1. (1) С този закон се уреждат условията, реда и мерките за защита на лицата в публичния и частния сектор, които подават сигнали или публично оповестяват информация за нарушения на българското законодателство или актове на Европейския съюз.

(2) Този закон се прилага и за лица, свързани с лицата, които подават сигнали.

Цел

Чл. 2. Законът има за цел да осигури защитата на лицата в публичния и частния сектор, които подават сигнали или публично оповестяват информация за нарушения на българското законодателство или актове на Европейския съюз, станала им известна при или по повод изпълнение на трудовите или служебните им задължения.

Приложно поле

Чл. 3. (1) Този закон се прилага по отношение на сигнали или публично оповестяване на информация за:

1. нарушения на българското законодателство или на посочените в приложението към закона актове на Европейския съюз в областта на:

- а) обществените поръчки;
- б) финансовите услуги, продукти и пазари или предотвратяването на изпирането на пари и финансирането на тероризма;
- в) безопасността и съответствие на продуктите;
- г) безопасността на транспорта;
- д) опазването на околната среда;
- е) радиационната защита и ядрената безопасност;

ж) безопасността на храните и фуражите, здравето на животните и хуманното отношение към тях;

з) общественото здраве;

и) защитата на потребителите;

к) защитата на неприкосновеността на личния живот и личните данни и сигурността на мрежите и информационните системи;

2. нарушения, които засягат финансовите интереси на Европейския съюз по смисъла на чл. 325 от Договора за функционирането на Европейския съюз;

3. нарушения на правилата на вътрешния пазар по смисъла на чл. 26, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, включително правилата на Европейския съюз и българското законодателство относно конкуренцията, държавните помощи и корпоративното данъчно облагане, както и нарушения, свързани с трансгранични данъчни схеми, чиято цел е да се получи данъчно предимство, което противоречи на предмета или на целта на приложимото право в областта на корпоративното данъчно облагане;

4. извършено престъпление от общ характер, за което лице по чл. 5 е узнало във връзка с извършване на неговата работа или изпълнение на служебните му задължения.

(2) Когато в секторните актове на Европейския съюз, посочени в част II от приложението, се предвиждат специални правила относно подаването на сигнали за нарушения, прилагат се посочените в тези актове правила.

(3) Този закон не засяга:

1. правото на работниците да се консултират със своите представители и представителни или синдикални организации и правилата за защита срещу вреди, произтичащи от такива консултации;

2. правилата за независимост на представителните органи на работниците и служителите и на работодателите и правото им да сключват колективни трудови договори.

Изключения от приложното поле

Чл. 4. Този закон не се прилага за сигнали за нарушения на:

1. правилата за възлагане на обществени поръчки в областта на отбраната и националната сигурност, когато те попадат в обхвата на член 346 от Договора за функционирането на Европейския съюз;

2. защитата на класифицирана информация по смисъла на чл. 1, ал. 3 от Закона за защита на класифицираната информация;

3. адвокатската тайна по смисъла на чл. 45 от Закона за адвокатурата;

4. поверителността на здравната информация по смисъла на чл. 27 от Закона за здравето;

5. тайното съвещание по смисъла на чл. 33, ал. 2 от Наказателно – процесуалния кодекс;

6. правилата на наказателно производство.

Лица, които могат да получат защита

Чл. 5. (1) Защита по този закон се предоставя на сигнализиращо лице от момента на подаването на сигнала или публичното оповестяване.

(2) Сигнализиращо лице по смисъла на този закон е физическо лице, което подава сигнал или публично оповестява информация за нарушение, станало му известно в качеството му на:

1. работник или служител, или друго лице, което полага наемен труд, независимо от характера на работата, от начина на заплащането и от източника на финансирането;
2. лице, което полага труд без трудово правоотношение и/или упражнява свободна професия и/или занаятчийска дейност;
3. доброволец или стажант;
4. съдружник, акционер, едноличен собственик на капитала, член на управителен или контролен орган на търговско дружество;
5. лице, което работи за физическо или юридическо лице, негови подизпълнители или доставчици;
6. кандидат за работа, участвал в конкурс или друга форма на подбор за постъпване на работа и получил в това качество информация за нарушение;
7. работник или служител, когато информацията е получена в рамките на прекратено трудово или служебно правоотношение.

(3) Защитата се предоставя и на:

1. лица, които помагат на сигнализиращото лице в процеса на подаване на сигнал;
2. лица, които са свързани със сигнализиращото лице и които могат да бъдат подложени на ответни действия поради сигнализирането;
3. юридически лица, в които сигнализиращото лице притежава дялово участие, за които работи или с които е свързано по друг начин в работен контекст.

Условия за защита на лицата, подаващи сигнали за нарушения

Чл. 6. (1) Сигнализиращото лице има право на защита, когато са едновременно налице следните условия:

1. имало е основателна причина да счита, че информацията за нарушението в сигнала е била вярна към момента на подаването ѝ и че тази информация попада в обхвата на чл. 3;
2. е подало сигнал за нарушение при условията на този закон.

(2) При наличие на условията по ал. 1 право на защита има и лицето, което подава сигнал за нарушение по чл. 3 до институции, органи, служби или агенции на Европейския съюз.

Условия за защита на лицата, които публично оповестяват информация за нарушения

Чл. 7. Лице, което публично оповестява информация за нарушение, има право на защита по този закон, когато е имало основателна причина да счита, че информацията за нарушението е била вярна към момента на подаването ѝ и че тази информация попада в обхвата на чл. 3 и е изпълнено някое от следните условия:

1. лицето е подало сигнал по реда на този закон, но по сигнала не са били предприети съответни действия в сроковете, предвидени по раздел I и раздел II на глава втора;

2. лицето има основание да счита, че:

а) нарушението може да представлява непосредствена или явна опасност за обществен интерес или съществува риск от щети, които не могат да бъдат отстранени;

б) в случай на външно подаване на сигнал съществува риск от ответни действия или има вероятност нарушението да не бъде ефективно разгледано поради конкретните обстоятелства по случая.

Забрана за отказ от права или ограничаване

Чл. 8. Правата, предоставени на лицата по този закон, не могат да бъдат ограничавани. Всяка уговорка, с която предварително се изключват или ограничават правата им, е недействителна.

Глава втора

Подаване на сигнал

Раздел I

Вътрешно подаване на сигнал

Задължени субекти

Чл. 9. (1) Задължени субекти по този закон са:

1. работодателите в публичния сектор;
2. работодателите в частния сектор с повече от 50 работници или служители.

(2) Задължените субекти по ал. 1 създават канал за вътрешно подаване на сигнал за нарушения, който отговаря на следните изисквания:

1. управлява се по начин, който гарантира пълнотата, целостта и поверителността на информацията и възпрепятства достъпа на неоправомощени лица до тази информация;

2. дава възможност за съхранение на записана на траен носител информация за провеждане на проверка по сигнала.

(3) Задължените субекти по ал. 1 са длъжни да предоставят ясна и лесно достъпна информация относно възможностите и реда за подаване на сигнали. Информацията се

предоставя на интернет страниците на задължените субекти, както и на видно място в офисите и работните помещения.

Чл. 10. Този закон не се прилага за:

1. общини с по-малко от 10 000 жители;
2. за задължените субекти в частния сектор с по-малко от 50 работници, освен ако осъществяваната от тях дейност попада в приложното поле на актовете на Европейския съюз, посочени в приложението към закона.

Канал за вътрешно подаване на сигнал

Чл. 11. (1) Задължените субекти по чл. 9, ал. 1 определят като администратор на сигнали физическо лице или обособено звено в структурата си, което да приема и регистрира сигнали за нарушения.

(2) Администраторите на сигнали могат да изпълняват и други дейности, възложени от работодателя, в случай че съвместяването им не води до конфликт на интереси.

(3) Функциите по приемане и регистриране на сигнали за нарушения могат да бъдат възлагани и на друго физическо или юридическо лице, включително извън структурата на задължените субекти по чл. 9, ал. 1.

(4) Задължените субекти по чл. 9, ал. 1 с общ брой от 50 до 249 работници или служители могат да използват общ канал за вътрешно подаване на сигнал, като определят едно лице или обособено звено по ал. 1.

(5) Администраторът гарантира, че самоличността на сигнализиращото лице и на всяко друго лице, посочено в сигнала, е защитена и ограничава достъпа до сигнала на неоправомощени лица.

(6) Администраторът изпраща потвърждение за получаването на сигнала на сигнализиращото лице в 7-дневен срок.

Подаване на сигнал

Чл. 12. (1) Сигналът се подава до администратора писмено, устно или и по двата начина.

(2) Сигналът може да бъде подаден и анонимно. В този случай изискванията на чл. 13, ал. 3 и 4 не се прилагат.

Съдържание на писмения сигнал

Чл. 13. (1) Писменият сигнал съдържа:

1. трите имена, адрес, телефон, факс и електронен адрес на подателя, ако има такъв;

2. имената на лицето, срещу което се подава сигналът и неговата месторабота, ако сигналът се подава срещу конкретни лица и те са известни;

3. конкретни данни за нарушение или за реална опасност такова да бъде извършено, място и период на извършване на нарушението, ако такова е извършено, описание на деянието или обстановката и други обстоятелства, доколкото такива са известни на сигнализиращото лице;

4. дата на подаване на сигнала, ако същият не се подава в електронна форма;

5. подпис.

(2) Към писмения сигнал може да се приложат всякакъв вид източници на информация, подкрепящи изложените в него твърдения и/или позоваване на документи, в т. ч. посочване на данни за лица, които биха могли да потвърдят съобщените данни или да предоставят допълнителна информация.

(3) Ако сигналът не отговаря на изискванията по ал. 1, на сигнализиращото лице се изпраща съобщение за отстраняване на допуснатите нередовности в 7-дневен срок от получаване на сигнала.

(4) Ако нередовностите не бъдат отстранени, сигналът заедно с приложенията се връща на сигнализиращото лице.

Устно подаване на сигнал

Чл. 14. Устното подаване на сигнал може да се осъществява по телефона, по други системи за гласови съобщения и по искане на сигнализиращото лице - чрез лична среща в 7-дневен срок.

Право на защита на анонимно подалия сигнал

Чл. 15. Лицата, които анонимно са подали сигнал или публично са оповестили информация за нарушения, но впоследствие са идентифицирани и са обект на ответни действия, имат право на защита, когато са налице условията по чл. 5, ал. 1.

Насърчаване на използването на канал за вътрешно подаване на сигнали

Чл. 16. (1) Сигналът може да се подаде чрез канал за вътрешно подаване, ако сигнализиращото лице прецени, че за него не е налице риск от ответни действия и ще бъдат предприети ефективни мерки по проверка на сигнала.

(2) Сигналът може да се подаде чрез канал за вътрешно подаване и от лицата по чл. 5, ал. 2, т. 2, 4, 5 и 7, когато информацията за нарушението им е станала известна при или по повод изпълнение на служебните им задължения.

(3) Сигналът може да бъде подаден чрез канал за вътрешно или външно подаване на сигнал или и по двата начина.

Извършване на вътрешна проверка

Чл. 17. (1) Администраторите на сигнали извършват проверка в 3-месечен срок от получаването на сигнала, като:

1. поддържат връзка със сигнализиращото лице, когато разполагат с данни за неговата самоличност;
2. по своя преценка могат да изискват допълнителна информация по сигнала от сигнализиращото лице;
3. насочват сигнализиращото лице към компетентните органи, когато се засягат неговите права;
4. предприемат конкретни мерки с цел преустановяване или предотвратяване на нарушението, в случаите, когато е констатирано или има реална опасност за извършването му;
5. препращат сигнала на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество или на друг орган, съобразно неговата компетентност;
6. прекратяват проверката по сигнала с предприемане на действията по т. 4 и 5 или поради липса на достатъчно данни за нарушение или за реална опасност за извършване на такова.
7. в 3-месечен срок от потвърждаването на получаването на сигнала уведомяват сигнализиращото лице за предприетите действия по сигнала. В случай че не е изпратено потвърждение за получаването на сигнала, уведомяването се извършва в 3-месечен срок след изтичането на срока по чл. 11, ал. 6.

(2) За предприемане на последващи действия могат да бъдат определени лица от структурата на задължените субекти по чл. 9, различни от администраторите на сигналите.

Чл. 18. (1) Администраторите прекратяват проверката по сигнала с писмено становище, което изпращат в 7-дневен срок на сигнализиращото и на засегнатото лице, при спазване на задълженията за защита на сигнализиращото лице.

(2) В случаите, когато сигналът е подаден срещу работодателя, администраторът изпраща в 7-дневен срок становището до Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество за извършване на проверка.

(3) В случаите, когато сигналът е подаден срещу работник или служител, в 7-дневен срок администраторът уведомява работодателя за предприетите действия.

Раздел II

Външно подаване на сигнал

Компетентен орган

Чл. 19. (1) Компетентен орган за външно подаване на сигнал е Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, наричана по-нататък „Комисията“.

(2) Комисията изгражда канал за външно подаване на сигнали, който отговаря на следните изисквания:

1. управлява се по начин, който гарантира пълнотата, целостта и поверителността на информацията и възпрепятства достъпа на неоправомощени лица до тази информация;
2. дава възможност за съхранение на записана на траен носител информация за провеждане на проверка по сигнала.

Канал за външно подаване на сигнал

Чл. 20. Комисията изгражда канал за външно подаване на сигнали, като определя служител или служители, които:

1. предоставят на всяко заинтересовано лице информация относно процедурите за подаване на сигнали;
2. приемат и регистрират сигнали за нарушения;
3. незабавно потвърждават получаването на сигнала, освен ако сигнализиращото лице изрично е поискало друго или служителят има основание да счита, че потвърждението за получаване на сигнала би изложило на риск защитата на самоличността на сигнализиращото лице. В случаите, когато това е невъзможно, потвърждаването се извършва не по-късно от седем дни от получаването на сигнала;
4. поддържат контакт със сигнализиращото лице, като могат да изискват допълнителна информация;
5. извършват проверка на сигнала.

Подаване на сигнал

Чл. 21. (1) Сигнализиращото лице може да подаде сигнал до Комисията чрез канал за външно подаване.

(2) Сигналът се подава писмено или устно.

(3) Писменият сигнал отговаря на изискванията на чл. 13.

(4) Устното подаване се осъществява по телефона или по други системи за гласови съобщения и по искане на сигнализиращото лице чрез лична среща в 7-дневен срок.

(5) В случаите, когато се получи сигнал по начин, различен от този по ал. 2, или от служители, различни от служителите, отговарящи за разглеждането на сигналите, на служителите, които са го получили, се забранява да разкриват всякаква информация, чрез която би могла да се установи самоличността на сигнализиращото или засегнатото лице, и те се задължават незабавно да препратят сигнала без изменения на служителите, отговарящи за разглеждането му.

(6) Сигналите, които са подадени до некомпетентен орган, се препращат не по-късно от 7 дни от постъпването им на Комисията. За препращането се уведомява сигнализиращото лице.

Правомощия при извършване на проверката

Чл. 22. (1) Служителите по чл. 20 предлагат на председателя на Комисията:

1. предприемане на конкретни мерки с цел преустановяване на нарушението в случаите, когато е констатирано такова;
2. сезиране в едномесечен срок от получаване на сигнала на друг орган, при необходимост от предприемане на действия от негова компетентност;
3. своевременно изпращане на съдържащата се в сигнала информация на компетентните институции, органи, служби или агенции на Европейския съюз с цел последващо разследване, когато това е предвидено в българското законодателство или в актове на Европейския съюз. В тези случаи сигнализиращото лице се уведомява за препращането в срока по т. 2.

(2) Служителите по ал. 1 предлагат на председателя на Комисията прекратяване на проверката:

1. когато нарушението, за което е подаден сигналът, е очевидно маловажно и не налага предприемането на допълнителни последващи действия. Приключването не засяга други задължения или приложими процедури във връзка с нарушението, за което е подаден сигнал, нито защитата по този закон по отношение на вътрешното или външното подаване на сигнали;
2. по повтарящ се сигнал, който не съдържа нова информация от съществено значение за нарушение, по отношение на което вече има приключила проверка;
3. с предприемане на действията по ал. 1.

(3) Служителите по чл. 20 преминават обучение за приемането, разглеждането на сигнали и защитата на лицата, които ги подават.

(4) Комисията може да изисква и получава информация от органи на държавна власт, органи на местното самоуправление, както и от юридически и физически лица, необходима за установяване на нарушението.

(5) Органите и лицата по ал. 4 са длъжни в 7-дневен срок от получаване на искането да представят необходимата информация и документи.

Права на засегнатото лице

Чл. 23. (1) В производството по установяване на нарушението се събират доказателства по реда на Административнопроцесуалния кодекс и се изслушва засегнатото лице.

(2) На лицето, срещу което е образувано производството, се предоставят за запознаване всички събрани доказателства и му се дава възможност да направи възражение в 7-дневен срок от предоставянето им, при спазване на защитата на сигнализиращото лице.

(3) Лицето, срещу което е образувано производството, може да представи и да посочи нови доказателства, които да бъдат събрани в хода на проверката.

Доклад на Комисията

Чл. 24. (1) Комисията се произнася с доклад за предприетите действия в срок не по-дълъг от три месеца или в надлежно обосновани случаи – шест месеца.

(2) Докладът по ал. 1 съдържа описание на информацията, съдържаща се в сигнала, предприетите действия, окончателните резултати от проверката по сигнала и препоръки за предприемане на конкретни мерки с цел преустановяване на нарушението, когато е установено такова.

(3) Докладът на Комисията се съобщава на сигнализиращото лице и на засегнатото лице.

Контрол

Чл. 25. В случаите по чл. 22, ал. 2, т. 1 и 2 Комисията се произнася с решение, което подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Данни за извършено престъпление

Чл. 26. Когато се установят данни за извършено престъпление, материалите се изпращат незабавно на прокуратурата.

Предоставяне на информация

Чл. 27. Комисията публикува на интернет страницата си в самостоятелен и лесно разпознаваем и достъпен раздел следната информация:

1. условията, при които се предоставя правото на защита по този закон;
2. данните за контакт относно използването на канала за външно подаване на сигнал, по-специално електронни и пощенски адреси, телефонни номера, като се посочва дали телефонните разговори се записват;
3. процедурите, приложими за подаването на сигнали за нарушения, включително относно начина, по който Комисията може да поиска от сигнализиращото лице да изясни подадената информация или да предостави допълнителна информация, срока за предоставяне на обратна информация на сигнализиращото лице, вида и съдържанието на обратната информация;
4. режима на поверителност, приложим за сигналите;
5. последващите действия, които се предприемат във връзка със сигналите;
6. възможностите за получаване на поверително консултиране за лицата, които обмислят да подадат сигнал, процедурите и правните средства за защита срещу ответни действия;
7. условията, при които лицето, подаващо сигнал до Комисията, е защитено от носене на отговорност в случай на нарушаване на поверителността съгласно чл. 29.

Преглед на процедурите и статистически данни

Чл. 28. (1) Комисията редовно и най – малко веднъж на три години преразглежда своите правила за външно подаване на сигнали и за последващи действия по тях, извършва анализ на практиката по прилагането на този закон и при необходимост актуализира правилата.

(2) Комисията ежегодно изпраща на Европейската комисия следните статистически данни:

1. броя на постъпилите сигнали;
2. броя на извършените проверки и резултатите от тях;
3. отчет за финансовите постъпления от събраните глоби и имуществени санкции и оценка при установени финансови щети.

Глава трета

Разпоредби, приложими за вътрешното и външното подаване на сигнали

Задължение за поверителност

Чл. 29. (1) Задължените субекти по чл. 9, ал. 1 и Комисията предприемат съответни мерки за защита на информацията, свързана с подадените сигнали за нарушения, и за защита на самоличността на лицата, подали сигнали за нарушения, като осигуряват достъп до информацията единствено на служителите, за които тези данни са необходими, за изпълняване на служебните им задължения.

(2) Предаването на данни и позоваването на обстоятелства от задължените субекти по чл. 9, ал. 1 и Комисията не може да разкрива пряко или косвено самоличността на сигнализиращото лице, както и да създаде предположение за неговата самоличност.

(3) Алинея 1 и 2 се прилагат и за защита на самоличността на лицата, срещу които е подаден сигнал за нарушение.

(4) Разкриването на самоличността или информацията по ал. 1 се допуска само при изричното съгласие на лицето, подало сигнала.

(5) Независимо от предвиденото в ал. 1 самоличността на лицето, подало сигнал за нарушение и всяка друга информация, от която може пряко или непряко да се узнае неговата самоличност, може да бъде разкрита, само когато това е необходимо и пропорционално задължение, наложено от българското законодателство или правото на Европейския съюз в контекста на разследвания от национални органи или на съдебни производства, включително с оглед гарантиране правото на защита на лицето, срещу което е подаден сигналът.

(6) В случаите по ал. 5, преди разкриването на самоличността или информацията по ал. 1, задължените субекти по чл. 9, ал. 1 или Комисията уведомяват лицето, подало сигнала, за необходимостта от разкриването им. Уведомлението е писмено и се мотивира. Лицето,

подало сигнала, не се уведомява, когато с това се застрашава разследването или съдебното производство.

(7) Комисията и администраторите, които получават информация за нарушение, която включва търговски тайни, са длъжни да не използват или разкриват търговски тайни за целите, които надхвърлят необходимото за предприемане на последващи действия.

Обработване на лични данни

Чл. 30. (1) Всяко обработване на лични данни, извършено по силата на този закон, включително обмен и предаване на лични данни от лицата по чл. 11, ал. 1 и ал. 3 и Комисията, доколкото това е необходимо за изпълнение на техните задължения, се извършва в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.), наричан по-нататък Регламент (ЕС) 2016/679 и със Закона за защита на личните данни.

(2) Комисията и задължените субекти по чл. 9, ал. 1 създават правила за защита на личните данни, както на лицата, подаващи сигнали, така и на тези срещу, които е подаден сигналът. Правилата съдържат най-малко строго необходимия набор от данни за обработването на един сигнал, условията за упражняване правата на субектите на данни пред съответния администратор – Комисията, и задължените субекти по чл. 9, ал. 1, сроковете за съхранение на данните в зависимост от типа производство, както и условията за унищожаване на личните данни с отпаднала необходимост или получени неправомерно.

(3) Комисията и задължените субекти по чл. 9, ал. 1 въвеждат и писмени технически и организационни мерки за опазване целостта и неприкосновеността на личните данни, обработвани за целите на настоящия закон, включително при предаването им от един орган на друг. При нарушение на сигурността на данните органът, който го установи, уведомява в сроковете по чл. 33 от Регламент (ЕС) 2016/679 не само надзорния орган по защита на данните и засегнатите физически лица, но и всеки друг орган, от който е получил данните.

(4) Правилата и мерките по ал. 2 и 3 подлежат на периодичен преглед и актуализация от Комисията и задължените субекти по чл. 9, ал. 1. На лицата, натоварени с проверките на сигналите, се провежда периодичен, но не по-малко от два пъти годишно, инструктаж по прилагането на правилата и мерките по ал. 2 и 3.

Водене на регистър на сигналите

Чл. 31. (1) Задължените субекти по чл. 9, ал. 1 и Комисията създават и поддържат регистър на постъпващите сигнали за нарушения, който не е публичен.

(2) Всеки сигнал за нарушение се вписва в регистър незабавно след постъпването му в съответствие с изискванията за поверителност, предвидени в чл. 30. Регистърът съдържа информация за:

1. лицето, което е приело сигнала;
2. датата на подаване на сигнала;
3. идентификационен номер, когато сигналът е подаден анонимно;
4. засегнатото лице, ако такава се съдържа в сигнала;
5. обобщени данни за твърдяното нарушение, като място и период на извършване на нарушението, описание на деянието и други обстоятелства, при които е било извършено;
6. връзката на подадения сигнал с други сигнали, след установяването ѝ в процеса на обработване на сигнала;
7. информация, която е предоставена като обратна връзка на лицето, подало сигнала и датата на предоставянето ѝ;
8. предприетите последващи действия;
9. резултатите от проверката по сигнала;
10. периода на съхраняване на сигнала.

(3) Информацията, вписана в регистъра, се съхранява по начин, който гарантира нейната поверителност и сигурност.

(4) Редът за воденето на регистъра се определя с акт на задължения субект по чл. 9, ал. 1, съответно на Комисията.

Документиране на устни сигнали

Чл. 32. (1) Когато сигналът се подава по телефон или друга система за гласови съобщения, която позволява записване, както и когато се подава чрез лична среща, документирането му се извършва със съгласието на лицето, което го подава, по един от следните начини:

1. чрез запис на разговора на траен и позволяващ извличане носител;
2. чрез съставяне на писмен протокол, в който разговорът се възпроизвежда пълно и точно.

(2) Когато сигналът се подава по телефон или друга система за гласови съобщения, която не позволява записване, документирането му се извършва чрез съставяне на писмен протокол.

(3) Протоколът по ал. 1 или 2 се съставя от лицето, на което е възложено приемането на сигнала. Протоколът се предоставя на лицето, подало сигнала, което удостоверява с подписа си, че информацията е отразена точно. При необходимост от поправка или допълване на съдържанието на протокола, те се отразяват от лицето, съставило протокола, преди подписването му от лицето, подало сигнала.

Глава четвърта

Мерки за осигуряване на защита

Забрана за ответни действия спрямо лицата, които са подали сигнал или публично оповестили информация за нарушение

Чл. 33. (1) Забранява се всяка форма на ответни действия с цел отмъщение спрямо лицата, посочени в чл. 5, както и заплахи или опити за такива, включително под формата на:

1. временно отстраняване, уволнение или прилагане на друго основание за прекратяване на правоотношението, по което лице полага наемен труд;
2. понижаване в длъжност или забавяне на повишение в длъжност;
3. изменение на мястото или характера на работата, продължителността на работното време и намаляване на трудовото възнаграждение;
4. отказ за осигуряване на обучение за поддържане и повишаване на професионалната квалификация на работниците и служителите;
5. отрицателна оценка на работата, включително и в препоръка за работа при друг работодател;
6. прилагане на имуществена и/или дисциплинарна отговорност, включително налагане на дисциплинарни наказания;
7. отхвърляне, заплашване за предприемане на ответни действия или действия, изразени физически, словесно или по друг начин, които имат за цел накърняване на достойнството на лицето и създаване на враждебна професионална среда;
8. пряка или непряка дискриминация, неравностойно или неблагоприятно третиране;
9. отнемане на възможност за преминаване от срочен трудов договор на трудов договор за неопределено време, когато работникът или служителят е имал обосновани очаквания да му бъде предложена постоянна работа;
10. предсрочно прекратяване на срочен трудов договор или отказ за повторно сключване, когато такова е допустимо по закон;
11. вреди, включително за репутацията на лицето, по-специално в социалните мрежи, или финансови загуби, включително загуба на бизнес и загуба на доход;
12. включване в списък, изготвен въз основа на официално или неофициално споразумение в сектор или в отрасъл, което може да доведе до това лицето да не може да постъпи на работа или да не може да достави стока или услуга в този сектор или отрасъл (черен списък);
13. предсрочно прекратяване или разваляне на договор за стоки или услуги;
14. прекратяване на лиценз или разрешение;
15. насочване на лицето към извършване на медицински или психиатричен преглед.

(2) Спрямо лицата, посочени в чл. 5, се забраняват всякакви ответни действия по ал. 1 до приключването на проверката на сигнала или до приключване на съдебното производство.

Отговорност за вреди

Чл. 34. В случай на нарушение на забрана по чл. 33, ал. 1, сигнализиращото лице има право на обезщетение за претърпените имуществени и неимуществени вреди.

Мерки за подкрепа

Чл. 35. (1) Лицата по чл. 5 имат право на достъп до следните мерки за подкрепа:

1. информация или съвети, които са безплатни и лесно достъпни, относно наличните процедури и мерките за защита по чл. 36, 37, 38 и 39;
2. помощ пред всеки съответен орган, свързан с тяхната защита срещу ответни действия, включително удостоверяване на факта, че имат право на защита по този закон;
3. правна помощ в наказателни, граждански и в международни спорове по граждански дела в съответствие със Закона за правната помощ;
4. извънсъдебно разрешаване на презгранични спорове чрез медиация в съответствие със Закона за медиацията.

(2) Мерките по ал. 1, т. 1 и 2 се предоставят от Комисията, по т. 3 - от Националното бюро за правна помощ, а по т. 4 - от медиатор, вписан в Единния регистър на медиаторите.

Защита срещу ответни действия

Чл. 36. (1) Сигнализиращите лица или лицата, публично оповестяващи информация за нарушения, не носят отговорност за придобиването на информацията, за която е подаден сигналът или която е публично оповестена, или за достъпа до нея, при условие че това придобиване или този достъп не съставлява престъпление.

(2) Лицата по чл. 5 не носят отговорност за подаване на сигнали или публично оповестяване на информация за нарушения в съответствие с този закон, при условие че имат основателни причини да считат, че подаването на сигнал или публичното оповестяване на информацията е било необходимо за разкриване на нарушението.

Вреди причинени на частноправни субекти

Чл. 37. Вреди, понесени от сигнализиращото лице, се считат за причинени умишлено до доказване на противното.

Възможност за прекратяване на съдебно производство

Чл. 38. (1) Когато срещу лице има образувано наказателно, гражданско или административно производство във връзка с подаден от него сигнал или публично оповестена информация, то има право да поиска прекратяване на това производството, ако е имало основателна причина да предполага, че подаването на сигнала или публичното оповестяване на информацията са били необходими за разкриване на нарушение.

(2) Когато лице подава сигнал или публично оповестява информация за нарушения, попадащи в обхвата на този закон, и тази информация включва търговска тайна и когато това лице отговаря на условията на този закон, това подаване на сигнал или публично оповестяване се счита за правомерно по смисъла на чл. 7, ал. 2 от Закона за защита на търговската тайна.

Защита на засегнатите лица

Чл. 39. (1) Лицата, срещу които е подаден сигнал или публично оповестена информация за нарушение, се ползват в пълна степен от правото си на защита и на справедлив процес, както и от презумпцията за невиновност, включително да бъдат изслушани, и от правото на достъп до отнасящите се до тях документи.

(2) Засегнатото лице има право на обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, когато е установено, че лицето по чл. 5 съзнателно е подало сигнал с невярна информация или публично е оповестило невярна информация.

Отговорност за действие или бездействие, което не е свързано с подаването на сигнала

Чл. 40. Лице, подало сигнал или публично оповестило информация за нарушение, носи отговорност съгласно българското законодателство за действие или бездействие, което не е свързано с подаването на сигнала или не е необходимо за разкриване на нарушението.

Глава пета

Административнонаказателни разпоредби

Административни нарушения

Чл. 41. (1) Наказва се с глоба в размер от 1 000 до 5 000 лева, освен ако не подлежат на по-тежко наказание, лице, което не изпълни задължение по чл. 9, ал. 2 и 3.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция в размер от 5000 до 20 000 лева.

(3) За повторно нарушение по ал. 1 и ал. 2, наказанието е глоба от 5000 до 10 000 или имуществена санкция в размер от 10 000 до 30 000.

Чл. 42. Наказва се с глоба в размер от 400 до 4 000 лева, освен ако не подлежат на по-тежко наказание, лице, което:

1. пречатства или се опитва да пречатства подаването на сигнал, подаден съобразно целта на този закон;
2. в законоустановения срок не предприеме необходимите последващи действия по чл. 18 във връзка със сигнала или умишлено ги забави.
3. в законоустановения срок не предостави информация за последващите действия на лицето, подало сигнала по чл. 17, ал. 1, т. 7.

Чл. 43. Наказва се с глоба в размер от 2 000 до 8 000 лева, освен ако не подлежат на по-тежко наказание, лице, което:

1. предприема действие с цел отмъщение срещу лицето, подало сигнала, или лице, свързано с него, по чл. 33;
2. инициира производство, ако се извършва само с намерение да се увреди другата страна.

Чл. 44. Наказва се с глоба в размер от 400 до 4 000 лева, освен ако не подлежат на по-тежко наказание, лице, което нарушава задълженията по чл. 30.

Чл. 45. Когато е установено, че лицето, съзнателно е подало сигнал или е оповестило публично невярна информация се наказва с глоба от 3 000 до 7 000 лева.

Чл. 46. (1) Актовете за установяване на нарушенията се съставят от определени от председателя на Комисията длъжностни лица, а наказателните постановления се издават от председателя на Комисията.

(2) Съставянето на актовете, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Чл. 47. Глобите и имуществените санкции се внасят в приход на държавния бюджет.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. По смисъла на този закон: „**нарушения**“ означава действия или бездействия, които са:

1. незаконосъобразни и са свързани с българското законодателство или актовете на Европейския съюз в областите, посочени в член 3; или
2. противоречат на предмета или целта на правилата в актовете на Европейския съюз и областите, посочени в чл. 3.

§ 2. „**Работодател**“ означава всяко физическо лице, юридическо лице или негово поделение, както и всяко друго организационно и икономически обособено образувание

(предприятие, учреждение, организация, кооперация, стопанство, заведение, домакинство, дружество и други подобни), което самостоятелно наема работници или служители по трудово и служебно правоотношение, включително за извършване на надомна работа и работа от разстояние и за изпращане за изпълнение на работа в предприятие ползвател.

§ 3. „Информация за нарушение“ означава информация, включително основателни подозрения, за действителни или потенциални нарушения, които са извършени или е много вероятно да бъдат извършени в организацията, в която работи или е работило сигнализиращото лице, или в друга организация, с която то е или е било в контакт по време на работата си, както и за опити за прикриване на нарушения.

§ 4. „Работен контекст“ означава настоящи или минали работни дейности в публичния или частния сектор, чрез които, независимо от тяхното естество, лицата получават информация за нарушения и в рамките на които тези лица могат да бъдат подложени на ответни действия с цел отмящение, ако подадат такава информация.

§ 5. „Засегнато лице“ означава физическо или юридическо лице, което се посочва при подаването на сигнала или при публичното оповестяване на информация като лице, на което се приписва нарушението или с което това лице е свързано.

§ 6. „Обратна информация“ означава предоставянето на сигнализиращото лице на информация за действието, което е предвидено или е вече предприето като последващо действие, както и за основанията за въпросното последващо действие.

§ 7. „Отхвърляне“ означава действие или бездействие с цел изолиране на лицето, подало сигнал или публично оповестило информация за нарушение от професионалната среда.

§ 8. „Предприятие“ означава всяко физическо лице, юридическо лице или гражданско дружество, което извършва стопанска дейност, независимо от собствеността, правната и организационната си форма.

§ 9. „Лица, свързани със сигнализиращото лице“ означава трети лица, които могат да бъдат подложени на ответни действия с цел отмящение в работен контекст, като колеги или роднини без ограничение в степените.

§ 10. „Повторно“ означава е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което лицето е било наказано за същото по вид нарушение.

§ 11. Законът въвежда изискванията на Директива (ЕС) 2019/1937 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2019 година относно защитата на лицата, които подават сигнали за нарушения на правото на Съюза (ОВ, L 305/17 от 26 ноември 2019 г.)

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 12. В Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (обн., ДВ, бр. 7 от 2018 г.; изм., бр. 20, 21, 41 и 98 от 2018 г., бр.

1, 17, 79 и 83 от 2019 г. и бр. 69 и 70 от 2020 г. и бр. 12 от 2021 г.) в чл. 13, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова т. 13:

„13. извършва проверка по реда на Закона за защита на лицата, подаващи сигнали или публично оповестяващи информация за нарушения“.

2. Досегашната т. 13 става т. 14.

§ 13. В Закона за правната помощ (обн., ДВ, бр. 79 от 2005 г.; изм., бр. 105 от 2005 г., бр. 17 и 30 от 2006 г., бр. 42 от 2009 г., бр. 32, 97 и 99 от 2010 г., бр. 9, 82 и 99 от 2011 г., бр. 82 от 2012 г., бр. 15 и 28 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 97 от 2016 г., бр. 13 и 63 от 2017 г. и бр. 7, 56, 77 и 92 от 2018 г., бр. 24 от 2019 г. и бр. 101 от 2019 г.) в чл. 8 се създава т. 14:

„14. осъществява правна помощ в наказателни, граждански и в трансгранични международни спорове по граждански дела.“

§ 14. Законът влиза в сила една година след обнародването му в "Държавен вестник".

Приложение

Към чл. 3, ал. 1

Част I

А. Чл. 3, ал. 1, т. 1, буква а) — обществени поръчки:

1. Правила за възлагането на обществени поръчки и на договори за концесия, за възлагането на договори в областта на отбраната и сигурността и за възлагането на договори от субекти, извършващи дейност в секторите на водата, енергетиката, транспорта и пощенските услуги и всякакви други договори, както е посочено в:

i) Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за възлагане на договори за концесия (ОВ L 94, 28.3.2014 г., стр. 1);

ii) Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО (ОВ L 94, 28.3.2014 г., стр. 65);

iii) Директива 2014/25/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. относно възлагането на поръчки от възложители, извършващи дейност в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги и за отмяна на Директива 2004/17/ЕО (ОВ L 94, 28.3.2014 г., стр. 243);

iv) Директива 2009/81/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на процедурите за възлагане на някои поръчки за строителство, доставки и услуги от възлагащи органи или възложители в областта на

гбраната и сигурността и за изменение на директиви 2004/17/ЕО и 2004/18/ЕО (ОВ 216, 20.8.2009 г., стр. 76).

2. Процедури за преразглеждане, уредени със:

- i) Директива 92/13/ЕИО на Съвета от 25 февруари 1992 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно прилагането на правилата на Общността по възлагане на обществени поръчки на субекти, извършващи дейност във водния, енергийния, транспортния и телекомуникационния сектор (ОВ L 76, 23.3.1992 г., стр. 14);
- ii) Директива 89/665/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство (ОВ L 395, 30.12.1989 г., стр. 33).

Б. Чл. 3, ал. 1, т. 1, буква б) — финансови услуги, продукти и пазари и предотвратяване на изпирането на пари и финансирането на тероризма:

Правила за установяване на регулаторна и надзорна рамка и защита на потребителите и инвеститорите в областта на финансовите услуги на Съюза и капиталовите пазари, банкирането, кредитирането, инвестициите, застраховането и презастраховането, професионалните или личните пенсии, продуктите, ценните книжа, инвестиционните фондове, услугите в сферата на плащанията и дейностите, изброени в приложение I към Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338), както е посочено в:

- i) Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно предприемането, упражняването и пруденциалния надзор на дейността на институциите за електронни пари и за изменение на директиви 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО, и за отмяна на Директива 2000/46/ЕО (ОВ L 267, 10.10.2009 г., стр. 7);
- ii) Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове, и за изменение на директиви 2003/41/ЕО и 2009/65/ЕО и на регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 1095/2010 (ОВ L 174, 1.7.2011 г., стр. 1);
- iii) Регламент (ЕС) № 236/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 14 март 2012 г. относно късите продажби и някои аспекти на суапите за кредитно неизпълнение (ОВ L 86, 24.3.2012 г., стр. 1);
- iv) Регламент (ЕС) № 345/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2013 г. относно европейските фондове за рисков капитал (ОВ L 115, 25.4.2013 г., стр. 1);
- v) Регламент (ЕС) № 346/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2013 г. относно европейски фондове за социално предприемачество (ОВ L 115, 25.4.2013 г., стр. 18);
- vi) Директива 2014/17/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 г. относно договорите за кредити за жилищни недвижими имоти за потребители и за

изменение на директиви 2008/48/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 60, 28.2.2014 г., стр. 34);

- vii) Регламент (ЕС) № 537/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно специфични изисквания по отношение на задължителния одит на предприятия от обществен интерес и за отмяна на Решение 2005/909/ЕО на Комисията (ОВ L 158, 27.5.2014 г., стр. 77);
- viii) Регламент (ЕС) № 600/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 84);
- ix) Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. за платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 2002/65/ЕО, 2009/110/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 и за отмяна на Директива 2007/64/ЕО (ОВ L 337, 23.12.2015 г., стр. 35);
- x) Директива 2004/25/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно предложенията за поглъщане (ОВ L 142, 30.4.2004 г., стр. 12);
- xi) Директива 2007/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. относно упражняването на някои права на акционерите на дружества, допуснати до регулиран пазар (ОВ L 184, 14.7.2007 г., стр. 17);
- xii) Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2004 г. относно хармонизиране изискванията за прозрачност по отношение на информацията за издателите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар, и за изменение на Директива 2001/34/ЕО (ОВ L 390, 31.12.2004 г., стр. 38);
- xiii) Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на трансакции (ОВ L 201, 27.7.2012 г., стр. 1);
- xiv) Регламент (ЕС) 2016/1011 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 г. относно индекси, използвани като бенчмаркове за целите на финансови инструменти и финансови договори или за измерване на резултатите на инвестиционни фондове, и за изменение на директиви 2008/48/ЕО и 2014/17/ЕС и на Регламент (ЕС) № 596/2014 (ОВ L 171, 29.6.2016 г., стр. 1);
- xv) Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) (ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1);
- xvi) Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190);
- xvii) Директива 2002/87/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 16 декември 2002 г. относно допълнителния надзор на кредитните институции, застрахователните предприятия и на инвестиционните посредници към един финансов конгломерат и за изменение на Директиви 73/239/ЕИО, 79/267/ЕИО, 92/49/ЕИО, 92/96/ЕИО,

93/6/ЕИО и 93/22/ЕИО на Съвета и Директиви 98/78/ЕО и 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 35, 11.2.2003 г., стр. 1);

xviii) Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно схемите за гарантиране на депозити (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 149);

xix) Директива 97/9/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 март 1997 г. относно схемите за компенсиране на инвеститорите (ОВ L 84, 26.3.1997 г., стр. 22);

xx) Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

В. Чл. 3, ал. 1, т. 1, буква в) — безопасност и съответствие на продуктите:

1. Изисквания за безопасност и съответствие по отношение на продуктите, които се пускат на пазара на Съюза, определени и уредени със:

i) Директива 2001/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 декември 2001 г. относно общата безопасност на продуктите (ОВ L 11, 15.1.2002 г., стр. 4);

ii) Законодателство на Съюза за хармонизация, свързано с промишлените продукти, включително изисквания за етикетиране, различни от храна, фураж, лекарствени продукти за хуманна и ветеринарна употреба, живи растения и животни, продукти с човешки произход и растителни и животински продукти, пряко свързани с тяхното бъдещо възпроизводство, изброени в приложения I и II към Регламент (ЕС) 2019/1020 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. относно надзора на пазара и проверките на съответствието на продуктите и за изменение на Директива 2004/42/ЕО и регламенти (ЕО) № 765/2008 и (ЕС) № 305/2011 (ОВ L 169, 25.6.2019 г., стр. 1);

iii) Директива 2007/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 г. за създаване на рамка за одобрение на моторните превозни средства и техните ремаркета, както и на системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за такива превозни средства (Рамкова директива) (ОВ L 263, 9.10.2007 г., стр. 1).

2. Правила за предлагане на пазара и употреба на чувствителни и опасни продукти, както е посочено във:

i) Директива 2009/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 г. за опростяване на реда и условията за трансфер на продукти, свързани с отбраната, вътре в Общността (ОВ L 146, 10.6.2009 г., стр. 1);

ii) Директива 91/477/ЕИО на Съвета от 18 юни 1991 г. относно контрола на придобиването и притежаването на оръжие (ОВ L 256, 13.9.1991 г., стр. 51);

iii) Регламент (ЕС) № 98/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2013 г. относно предлагането на пазара и използването на прекурсори на взривни вещества (ОВ L 39, 9.2.2013 г., стр. 1).

Г. Чл. 3, ал. 1, т. 1, буква г) — безопасност на транспорта:

- 1.Изисквания за безопасност в сектора на железопътния транспорт, уредени с Директива (ЕС) 2016/798 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно безопасността на железопътния транспорт (ОВ L 138, 26.5.2016 г., стр. 102).
- 2.Изисквания за безопасност в сектора на гражданското въздухоплаване, уредени с Регламент (ЕС) № 996/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 20 октомври 2010 г. относно разследването и предотвратяването на произшествия и инциденти в гражданското въздухоплаване и за отмяна на Директива 94/56/ЕО (ОВ L 295, 12.11.2010 г., стр. 35).
- 3.Изисквания за безопасност в сектора на автомобилния транспорт, уредени със:
 - i)Директива 2008/96/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. относно управлението на безопасността на пътните инфраструктури (ОВ L 319, 29.11.2008 г., стр. 59);
 - ii)Директива 2004/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно минималните изисквания за безопасност за тунелите на трансевропейската пътна мрежа (ОВ L 167, 30.4.2004 г., стр. 39);
 - iii)Регламент (ЕО) № 1071/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за установяване на общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач, и за отмяна на Директива 96/26/ЕО на Съвета (ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр. 51).
- 4.Изисквания за безопасност в морския сектор, уредени със:
 - i)Регламент (ЕО) № 391/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно общи правила и стандарти за организациите за проверка и преглед на кораби (ОВ L 131, 28.5.2009 г., стр. 11);
 - ii)Регламент (ЕО) № 392/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно отговорността на превозвачите на пътници по море в случай на произшествия (ОВ L 131, 28.5.2009 г., стр. 24);
 - iii)Директива 2014/90/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно морското оборудване и за отмяна на Директива 96/98/ЕО на Съвета (ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 146);
 - iv)Директива 2009/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за определяне на основните принципи, които уреждат разследването на произшествия в областта на морския транспорт, и за изменение на Директива 1999/35/ЕО на Съвета и Директива 2002/59/ЕО (ОВ L 131, 28.5.2009 г., стр. 114);
 - v)Директива 2008/106/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. относно минималното ниво на обучение на морските лица (ОВ L 323, 3.12.2008 г., стр. 33);
 - vi)Директива 98/41/ЕО на Съвета от 18 юни 1998 г. относно регистрацията на лица, които плават на борда на пътнически кораби, които оперират по направление към или от пристанища на държавите членки от Общността (ОВ L 188, 2.7.1998 г., стр. 35);

vii) Директива 2001/96/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 декември 2001 г. относно установяване на хармонизирани изисквания и процедури за безопасното товарене и разтоварване на кораби за насипни товари (ОВ L 13, 16.1.2002 г., стр. 9).

5. Изисквания за безопасност, уредени с Директива 2008/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 септември 2008 г. относно вътрешния превоз на опасни товари (ОВ L 260, 30.9.2008 г., стр. 13).

Д. Чл. 3, ал. 1, т. 1, буква д) — опазване на околната среда:

1. Всяко престъпление срещу опазването на околната среда, така както е определено от Директива 2008/99/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. относно защита на околната среда чрез наказателното право (ОВ L 328, 6.12.2008 г., стр. 28), или всяко незаконно деяние, нарушаващо законодателството, посочено в приложенията към Директива 2008/99/ЕО.

2. Правила относно околната среда и климата, както е посочено в:

i) Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 г. за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 275, 25.10.2003 г., стр. 32);

ii) Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО (ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 16);

iii) Директива 2012/27/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно енергийната ефективност, за изменение на директиви 2009/125/ЕО и 2010/30/ЕС и за отмяна на директиви 2004/8/ЕО и 2006/32/ЕО (ОВ L 315, 14.11.2012 г., стр. 1);

iv) Регламент (ЕС) № 525/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 г. относно механизъм за мониторинг и докладване на емисиите на парникови газове и за докладване на друга информация, свързана с изменението на климата, на национално равнище и на равнището на Съюза и отмяна на Решение № 280/2004/ЕО (ОВ L 165, 18.6.2013 г., стр. 13);

v) Директива (ЕС) 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 г. за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници (ОВ L 328, 21.12.2018 г., стр. 82).

3. Правила относно устойчивото развитие и управлението на отпадъците, както е посочено в:

i) Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. относно отпадъците и за отмяна на определени директиви (ОВ L 312, 22.11.2008 г., стр. 3);

ii) Регламент (ЕС) № 1257/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 20 ноември 2013 г. относно рециклирането на кораби и за изменение на Регламент (ЕО) № 1013/2006 и Директива 2009/16/ЕО (ОВ L 330, 10.12.2013 г., стр. 1);

iii) Регламент (ЕС) № 649/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно износа и вноса на опасни химикали (ОВ L 201, 27.7.2012 г., стр. 60).

4. Правила относно замърсяването на морските води, на въздуха и шумовото замърсяване, както е посочено във:

i) Директива 1999/94/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 1999 г. относно наличието на потребителска информация за разхода на гориво и емисиите на CO₂ по отношение на търговията с нови леки автомобили (ОВ L 12, 18.1.2000 г., стр. 16);

ii) Директива 2001/81/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2001 г. относно националните тавани за емисии на някои атмосферни замърсители (ОВ L 309, 27.11.2001 г., стр. 22);

iii) Директива 2002/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 юни 2002 г. относно оценката и управлението на шума в околната среда (ОВ L 189, 18.7.2002 г., стр. 12);

iv) Регламент (ЕО) № 782/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 14 април 2003 г. относно забраната за използване на органотични съединения на корабите (ОВ L 115, 9.5.2003 г., стр. 1);

v) Директива 2004/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно екологичната отговорност по отношение на предотвратяването и отстраняването на екологичните щети (ОВ L 143, 30.4.2004 г., стр. 56);

vi) Директива 2005/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. относно замърсяване от кораби и налагане на санкции при нарушения (ОВ L 255, 30.9.2005 г., стр. 11);

vii) Регламент (ЕО) № 166/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 януари 2006 г. за създаване на Европейски регистър за изпускането и преноса на замърсители и за изменение на директиви 91/689/ЕИО и 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 33, 4.2.2006 г., стр. 1);

viii) Директива 2009/33/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за насърчаването на чисти и енергийно ефективни пътни превозни средства (ОВ L 120, 15.5.2009 г., стр. 5);

ix) Регламент (ЕО) № 443/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за определяне на стандарти за емисиите от нови леки пътнически автомобили като част от цялостния подход на Общността за намаляване на емисиите на CO₂ от лекотоварните превозни средства (ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 1);

x) Регламент (ЕО) № 1005/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно вещества, които нарушават озоновия слой (ОВ L 286, 31.10.2009 г., стр. 1);

xi) Директива 2009/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно Етап II на улавянето на бензиновите пари при зареждането на моторни превозни средства на бензиностанции (ОВ L 285, 31.10.2009 г., стр. 36);

xii) Регламент (ЕС) № 510/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2011 г. за определяне на стандарти за емисиите от нови леки търговски превозни средства

като част от цялостния подход на Съюза за намаляване на емисиите на CO₂ от лекотоварните превозни средства (ОВ L 145, 31.5.2011 г., стр. 1);

xiii) Директива 2014/94/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2014 г. за разгръщането на инфраструктура за алтернативни горива (ОВ L 307, 28.10.2014 г., стр. 1);

xiv) Регламент (ЕС) 2015/757 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2015 г. относно мониторинга, докладването и проверката на емисиите на въглероден диоксид от морския транспорт и за изменение на Директива 2009/16/ЕО (ОВ L 123, 19.5.2015 г., стр. 55);

xv) Директива (ЕС) 2015/2193 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. за ограничаване на емисиите във въздуха на определени замърсители, изпускани от средни горивни инсталации (ОВ L 313, 28.11.2015 г., стр. 1).

5. Правила относно опазване и управление на водите и почвата, както е посочено в:

i) Директива 2007/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. относно оценката и управлението на риска от наводнения (ОВ L 288, 6.11.2007 г., стр. 27);

ii) Директива 2008/105/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. за определяне на стандарти за качество на околната среда в областта на политиката за водите, за изменение и последваща отмяна на директиви 82/176/ЕИО, 83/513/ЕИО, 84/156/ЕИО, 84/491/ЕИО, 86/280/ЕИО на Съвета и за изменение на Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 348, 24.12.2008 г., стр. 84);

iii) Директива 2011/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда (ОВ L 26, 28.1.2012 г., стр. 1).

6. Правила относно опазване на природата и биологичното разнообразие, както е посочено в:

i) Регламент (ЕО) № 1936/2001 на Съвета от 27 септември 2001 г. за определяне на мерки за контрол, приложими към риболовните дейности спрямо някои запаси от далекомигриращи видове (ОВ L 263, 3.10.2001 г., стр. 1);

ii) Регламент (ЕО) № 812/2004 на Съвета от 26 април 2004 г. за определяне на мерки относно приуловите на представители на разред китообразни в риболовните полета и за изменение на Регламент (ЕО) № 88/98 (ОВ L 150, 30.4.2004 г., стр. 12);

iii) Регламент (ЕО) № 1007/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно търговията с тюленови продукти (ОВ L 286, 31.10.2009 г., стр. 36);

iv) Регламент (ЕО) № 734/2008 на Съвета от 15 юли 2008 г. относно опазването на уязвимите морски екосистеми в открито море от неблагоприятните въздействия при използване на дънни риболовни съоръжения (ОВ L 201, 30.7.2008 г., стр. 8);

v) Директива 2009/147/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно опазването на дивите птици (ОВ L 20, 26.1.2010 г., стр. 7);

vi) Регламент (ЕС) № 995/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 20 октомври 2010 г. за определяне на задълженията на операторите, които пускат на пазара дървен материал и изделия от дървен материал (ОВ L 295, 12.11.2010 г., стр. 23);

vii) Регламент (ЕС) № 1143/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2014 г. относно предотвратяването и управлението на въвеждането и разпространението на инвазивни чужди видове (ОВ L 317, 4.11.2014 г., стр. 35).

7. Правила относно химикали, както е посочено в Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (ОВ L 396, 30.12.2006 г., стр. 1).

8. Правила относно биологични продукти, както е посочено в Регламент (ЕС) 2018/848 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 г. относно биологичното производство и етиктирането на биологични продукти и за отмяна на Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета (ОВ L 150, 14.6.2018 г., стр. 1).

Е. Чл. 3, ал. 1, т. 1, буква е) – радиационна защита и ядрена безопасност

Правила относно ядрена безопасност, както е посочено в:

i) Директива 2009/71/Евратом на Съвета от 25 юни 2009 г. за установяване на общностна рамка за ядрената безопасност на ядрените инсталации (ОВ L 172, 2.7.2009 г., стр. 18);

ii) Директива 2013/51/Евратом на Съвета от 22 октомври 2013 г. за определяне на изисквания за защита на здравето на населението по отношение на радиоактивни вещества във водата, предназначена за консумация от човека (ОВ L 296, 7.11.2013 г., стр. 12);

iii) Директива 2013/59/Евратом на Съвета от 5 декември 2013 г. за определяне на основни норми на безопасност за защита срещу опасностите, произтичащи от излагане на йонизиращо лъчение и за отмяна на директиви 89/618/Евратом, 90/641/Евратом, 96/29/Евратом, 97/43/Евратом и 2003/122/Евратом (ОВ L 13, 17.1.2014 г., стр. 1);

iv) Директива 2011/70/Евратом на Съвета от 19 юли 2011 г. за създаване на рамка на Общността за отговорно и безопасно управление на отработено гориво и радиоактивни отпадъци (ОВ L 199, 2.8.2011 г., стр. 48);

v) Директива 2006/117/Евратом на Съвета от 20 ноември 2006 г. относно надзор и контрол на превода на радиоактивни отпадъци и отработено гориво (ОВ L 337, 5.12.2006 г., стр. 21);

vi) Регламент (Евратом) 2016/52 на Съвета от 15 януари 2016 г. за установяване на максимално допустимите нива на радиоактивно замърсяване на храните и фуражите след ядрена авария или друг случай на радиационна аварийна обстановка и за отмяна на Регламент (Евратом) № 3954/87 и регламенти (Евратом) № 944/89 и (Евратом) № 770/90 на Комисията (ОВ L 13, 20.1.2016 г., стр. 2);

vii) Регламент (Евратом) № 1493/93 на Съвета от 8 юни 1993 г. относно доставките на радиоактивни вещества между държавите членки (ОВ L 148, 19.6.1993 г., стр. 1).

Ж. Чл. 3, ал. 1, т. 1, буква ж) — безопасност на храните и фуражите, здраве на животните и хуманно отношение към тях:

1. Правото на Съюза в областта на храните и фуражите, уредено от общите принципи и изисквания, определени в Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на

Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания към законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1).

2.Здраве на животните, уредено със:

i)Регламент (ЕС) 2016/429 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. за заразните болести по животните и за изменение и отмяна на определени актове в областта на здравеопазването на животните (Законодателство за здравеопазването на животните) (ОВ L 84, 31.3.2016 г., стр. 1);

ii)Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1774/2002 (Регламент за страничните животински продукти) (ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр. 1).

3.Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 г. относно официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита, за изменение на регламенти (ЕО) № 999/2001, (ЕО) № 396/2005, (ЕО) № 1069/2009, (ЕО) № 1107/2009, (ЕС) № 1151/2012, (ЕС) № 652/2014, (ЕС) 2016/429 и (ЕС) 2016/2031 на Европейския парламент и на Съвета, регламенти (ЕО) № 1/2005 и (ЕО) № 1099/2009 на Съвета и директиви 98/58/ЕО, 1999/74/ЕО, 2007/43/ЕО, 2008/119/ЕО и 2008/120/ЕО на Съвета, и за отмяна на регламенти (ЕО) № 854/2004 и (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 89/608/ЕИО, 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО, 91/496/ЕИО, 96/23/ЕО, 96/93/ЕО и 97/78/ЕО на Съвета и Решение 92/438/ЕИО на Съвета (Регламент относно официалния контрол) (ОВ L 95, 7.4.2017 г., стр. 1).

4.Правила и стандарти относно защита, здравето и хуманното отношение към животните, както е посочено в:

i)Директива 98/58/ЕО на Съвета от 20 юли 1998 г. относно защитата на животни, отглеждани за селскостопански цели (ОВ L 221, 8.8.1998 г., стр. 23);

ii)Регламент (ЕО) № 1/2005 на Съвета от 22 декември 2004 г. относно защитата на животните по време на транспортиране и свързаните с това операции и за изменение на Директиви 64/432/ЕИО и 93/119/ЕО и Регламент (ЕО) № 1255/97 (ОВ L 3, 5.1.2005 г., стр. 1);

iii)Регламент (ЕО) № 1099/2009 на Съвета от 24 септември 2009 г. относно защитата на животните по време на умишлено убиване (ОВ L 303, 18.11.2009 г., стр. 1);

iv)Директива 1999/22/ЕО от 29 март 1999 г. относно държането на диви животни в зоологически градини (ОВ L 94, 9.4.1999 г., стр. 24);

v)Директива 2010/63/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2010 г. относно защитата на животните, използвани за научни цели (ОВ L 276, 20.10.2010 г., стр. 33).

3. Чл. 3, ал. 1, т. 1, буква з) — обществено здраве:

1. Мерки, установяващи високи стандарти на качество и безопасност на органи и вещества от човешки произход, уредени със:

- i) Директива 2002/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 януари 2003 г. за определяне на стандартите за качество и безопасност при вземането, диагностиката, преработката, съхранението и разпределянето на човешка кръв и кръвни съставки и за изменение на Директива 2001/83/ЕО (ОВ L 33, 8.2.2003 г., стр. 30);
- ii) Директива 2004/23/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно установяването на стандарти за качество и безопасност при даряването, доставянето, контрола, преработването, съхраняването, съхранението и разпределянето на човешки тъкани и клетки (ОВ L 102, 7.4.2004 г., стр. 48);
- iii) Директива 2010/53/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 7 юли 2010 г. относно стандартите за качество и безопасност на човешките органи, предназначени за трансплантация (ОВ L 207, 6.8.2010 г., стр. 14).

2. Мерките, установяващи високи стандарти на качество и безопасност на медицински продукти и изделия за медицинска употреба, уредени с:

- i) Регламент (ЕО) № 141/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1999 г. за лекарствата сираци (ОВ L 18, 22.1.2000 г., стр. 1);
- ii) Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 г. за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ L 311, 28.11.2001 г., стр. 67);
- iii) Регламент (ЕС) 2019/6 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 г. относно ветеринарните лекарствени продукти и за отмяна на Директива 2001/82/ЕО (ОВ L 4, 7.1.2019 г., стр. 43);
- iv) Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. за установяване на процедури на Общността за разрешаване и контрол на лекарствени продукти за хуманна и ветеринарна употреба и създаване на Европейската агенция по лекарствата (ОВ L 136, 30.4.2004 г., стр. 1);
- v) Регламент (ЕО) № 1901/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. относно лекарствените продукти за педиатрична употреба и за изменение на Регламент (ЕО) № 1768/92, Директива 2001/20/ЕО, Директива 2001/83/ЕО и Регламент (ЕО) № 726/2004 (ОВ L 378, 27.12.2006 г., стр. 1);
- vi) Регламент (ЕО) № 1394/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно лекарствените продукти за модерна терапия и за изменение на Директива 2001/83/ЕО и на Регламент (ЕО) № 726/2004 (ОВ L 324, 10.12.2007 г., стр. 121);
- vii) Регламент (ЕС) № 536/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно клиничните изпитвания на лекарствени продукти за хуманна употреба, и за отмяна на Директива 2001/20/ЕО (ОВ L 158, 27.5.2014 г., стр. 1).

3. Правата на пациентите, уредени с Директива 2011/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2011 г. за упражняване на правата на пациентите при трансгранично здравно обслужване (ОВ L 88, 4.4.2011 г., стр. 45).

4. Производството, представянето и продажбата на тютюневи и свързани с тях изделия, уредени с Директива 2014/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април

2014 г. за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно производството, представянето и продажбата на тютюневи и свързани с тях изделия и за отмяна на Директива 2001/37/ЕО (ОВ L 127, 29.4.2014 г., стр. 1).

И. Чл. 3, ал. 1, т. 1, буква и) — защита на потребителите:

Правата на потребителите и защитата на потребителите, уредени със:

- i) Директива 98/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 1998 г. относно защитата на потребителите при обозначаването на цените на стоките, предлагани на потребителите (ОВ L 80, 18.3.1998 г., стр. 27);
- ii) Директива (ЕС) 2019/770 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2019 г. за някои аспекти на договорите за предоставяне на цифрово съдържание и цифрови услуги (ОВ L 136, 22.5.2019 г., стр. 1);
- iii) Директива (ЕС) 2019/771 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2019 г. за някои аспекти на договорите за продажба на стоки, за изменение на Регламент (ЕС) 2017/2394 и на Директива 2009/22/ЕО и за отмяна на Директива 1999/44/ЕО (ОВ L 136, 22.5.2019 г., стр. 28);
- iv) Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 1999 г. относно някои аспекти на продажбата на потребителски стоки и свързаните с тях гаранции (ОВ L 171, 7.7.1999 г., стр. 12);
- v) Директива 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 септември 2002 г. относно дистанционна търговия на потребителски финансови услуги и за изменение на Директива 90/619/ЕИО на Съвета и на Директиви 97/7/ЕО и 98/27/ЕО (ОВ L 271, 9.10.2002 г., стр. 16);
- vi) Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 г. относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нелоялни търговски практики“) (ОВ L 149, 11.6.2005 г., стр. 22);
- vii) Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 г. относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета (ОВ L 133, 22.5.2008 г., стр. 66);
- viii) Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 304, 22.11.2011 г., стр. 64);
- ix) Директива 2014/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно съпоставимостта на таксите по платежните сметки, прехвърлянето на платежни сметки и достъпа до платежни сметки за основни операции (ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 214).

К. Чл. 3, ал. 1, т. 1, буква к) — защита на неприкосновеността на личния живот и личните данни, и сигурност на мрежите и информационните системи:

- i) Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) (ОВ L 201, 31.7.2002 г., стр. 37);
- ii) Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1);
- iii) Директива (ЕС) 2016/1148 на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 2016 г. относно мерки за високо общо ниво на сигурност на мрежите и информационните системи в Съюза (ОВ L 194, 19.7.2016 г., стр. 1).

Част II

Чл. 3, ал. 2 се отнася до актове на Европейския съюз в областта на:

А. финансови услуги, продукти и пазари, и предотвратяване на изпирането на пари и финансирането на тероризма:

1. Финансови услуги:

- i) Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) ([ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32](#));
- ii) Директива (ЕС) 2016/2341 на Европейския парламент и на Съвета от 14 декември 2016 г. относно дейностите и надзора на институциите за професионално пенсионно осигуряване (ИППО) ([ОВ L 354, 23.12.2016 г., стр. 37](#));
- iii) Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2006 г. относно задължителния одит на годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети, за изменение на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета и за отмяна на Директива 84/253/ЕИО на Съвета ([ОВ L 157, 9.6.2006 г., стр. 87](#));
- iv) Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно пазарната злоупотреба (Регламент относно пазарната злоупотреба) и за отмяна на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и директиви 2003/124/ЕО, 2003/125/ЕО и 2004/72/ЕО на Комисията ([ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 1](#));
- v) Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО ([ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338](#));

- vi) Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС ([ОБ L 173, 12.6.2014 г., стр. 349](#));
- vii) Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за подобряване на сетълмента на ценни книжа в Европейския съюз и за централните депозитари на ценни книжа, както и за изменение на директиви 98/26/ЕО и 2014/65/ЕС и Регламент (ЕС) № 236/2012 ([ОБ L 257, 28.8.2014 г., стр. 1](#));
- viii) Регламент (ЕС) № 1286/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 26 ноември 2014 г. относно основните информационни документи за пакети с инвестиционни продукти на дребно и основаващи се на застраховане инвестиционни продукти (ПИПДОЗИП) ([ОБ L 352, 9.12.2014 г., стр. 1](#));
- ix) Регламент (ЕС) 2015/2365 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. относно прозрачността при сделките за финансиране с ценни книжа и при повторното използване, и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 ([ОБ L 337, 23.12.2015 г., стр. 1](#));
- x) Директива (ЕС) 2016/97 на Европейския парламент и на Съвета от 20 януари 2016 г. относно разпространението на застрахователни продукти ([ОБ L 26, 2.2.2016 г., стр. 19](#));
- xi) Регламент (ЕС) 2017/1129 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 г. относно проспекта, който трябва да се публикува при публично предлагане или допускане на ценни книжа до търговия на регулиран пазар и за отмяна на Директива 2003/71/ЕО ([ОБ L 168, 30.6.2017 г., стр. 12](#)).

2. Предотвратяване на изпирането на пари и финансирането на тероризма:

- i) Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията ([ОБ L 141, 5.6.2015 г., стр. 73](#));
- ii) Регламент (ЕС) 2015/847 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. относно информацията, придружаваща преводите на средства, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1781/2006 ([ОБ L 141, 5.6.2015 г., стр. 1](#)).

Б. безопасност на транспорта:

- i) Регламент (ЕС) № 376/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. за докладване, анализ и последващи действия във връзка със събития в гражданското въздухоплаване, за изменение на Регламент (ЕС) № 996/2010 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2003/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на регламенти (ЕО) № 1321/2007 и (ЕО) № 1330/2007 на Комисията ([ОБ L 122, 24.4.2014 г., стр. 18](#));

ii) Директива 2013/54/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20 ноември 2013 г. относно определени отговорности на държавата на знамето за спазване и прилагане на Морската трудова конвенция от 2006 г. ([ОБ L 329, 10.12.2013 г., стр. 1](#));

iii) Директива 2009/16/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно държавния пристанищен контрол ([ОБ L 131, 28.5.2009 г., стр. 57](#)).

В. опазване на околната среда:

i) Директива 2013/30/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 г. относно безопасността на свързаните с нефт и газ дейности в крайбрежни води и за изменение на Директива 2004/35/ЕО ([ОБ L 178, 28.6.2013 г., стр. 66](#)).